

vilde gøre de Mænd, som have taget denne store Opgave paa sig, Uret, hvis vi betragtede det som en ren og skær Forretning. Jeg skal ikke udtale mig om Foretagendets forretningsmæssige Chancer, det vilde ikke høre herhen, men saa meget vil man kunne indse, at naar der er Tale om at sætte i første Omgang 9 Milioner og senere en lige saa stor Sum i et Foretagende som dette, er det en Pengeanbringelse, der er forbunden med en overordentlig betydelig Risiko. Jeg haaber og tror, at det i Tidens Løb vil vise sig at være et ogsaa i økonomisk Henseende godt Foretagende — ellers vilde det jo heller ikke kunne udføre sin Mission —, men en Risiko er der, og naar disse Mænd saa beredvilligt have stillet sig i Spidsen for Foretagendet og ville bære denne Risiko, tror jeg ikke at udsætte mig for synderlig Modsigelse, naar jeg siger, at det for den væsentligste Del er uegennyttige, nationale Motiver, der her ere de raadende. At der kan møde store Vanskeligheder, staar Konsortiet klart. Jeg skal tillade mig at oplæse en enkelt Passus af det Brev, hvormed Konsortiets Forretningsfører oversendte mig det endelige Koncessionsandragende, saaledes som vi nu vare blevne enige om, at det skulde lyde. Han begynder først med at sige, at han og Konsortiets øvrige Medlemmer langt vilde foretrække, at Staten tog dette Foretagende i sin Haand, og derefter siger han: „Selv i det Tilfælde, at det ikke anses for opørtunt, at Staten selv tager Sagen i sin Haand, og vort Andragende bevilges, kunne vi dog ikke garantere Sagens Realisation, men tillade os at paapege de store Vanskeligheder, der ville blive at overvinde for at rejse den store Kapital, og de betydelige tekniske Vanskeligheder, som kunne opstaa paa Grund af lokale Bund- og andre Forhold, og af Hensyn til hvilke vi eventuelt maa forbeholde os Forandringer i Anlægget, som dette er angivet paa Skitsen“. Han tilføjer: „Men selv om det lykkes at besejre de her nævnte Vanskeligheder og fremstille St. Thomas Havn i en saadan Skikkelse og med alle saadanne moderne tekniske Hjælpemidler, som svare til Formaålet, betinges dens fremtidige Succes i allerhøjeste Grad af Maaden, hvorpaa den og dens Hjælpemidler anvendes, d. v. s. af Maaden, hvorpaa den administreres. — Foretrækkes det at lade os Andragere forsøge at gennemføre Sagen, ville vi selv gaa i Spidsen med Tegning af Kapital og i Danmark indbyde til Deltagelse, men ville finde det vor Pligt at

paapege og i Indbydelsen oplyse om, at dette Foretagende, som er af saa stor national Betydning, ikke i nær Fremtid kan paaregnes at ville give noget Udbytte, idet der vil hengaa en rum Tid, før det kan fuldbyrdes og eventuelt blive frugtbringende, og at der overhovedet ikke kan opstilles nogen Rentabilitetsberegning, om vi end ere af den Formening, at Foretagendet, godt fuldført og godt ledet, ikke alene vil faa den ovenfor nævnte Almenbetydning, men ogsaa blive frugtbringende for Kapitalindskyderne“.

Det er med Etatsraad Andersens Samtykke, jeg oplæser disse Ord af hans Brev. Han ønsker, at det skal staa klart, at Koncessionshaverne ere sig bevidste, hvor overordentlig byrdefuld og vanskeligt et Hverv, det er, de have taget paa sig, og han ønsker ogsaa, at det skal staa klart, at nogen Garanti for, at det vil lykkes dem at føre det igennem, ere de ikke i Stand til at yde. Han giver endvidere med Hensyn til Maaden, hvorpaa Sagen tænkes gennemført, en Oplysning, som jeg ogsaa vil antage har offentlig Interesse. Der siges i Brevet: „Formen, hvorunder vi Andragere tænke os at tage Sagen op, er at indbyde til Tegning af Kapital, saaledes at Administrationen kommer til at ligge hos et Repræsentantskab, bestaaende af Koncessionshaverne og eventuelt andre tiltrædende. — Opgaven vilde saavel af finansielle som af praktiske Grunde være senere at danne Aktieselskaber eller Interessentskaber for de enkelte Virksomheder indenfor Koncessionen, og med Henblik herpaa er ogsaa Koncessionsandragendet affattet. Det vilde i Virkeligheden ogsaa være meget vanskeligt at bringe disse mange forskelligartede Virksomheder under en enkelt Administration uden Fare for det beles Velfærd, idet hver enkelt af dem kræver sin egen specielt sagkyndige og ansvarlige Ledelse, der ganske anderledes end en samlet Hovedadministration for alle Virksomheder vilde kunne overskue Virksomheden, udvikle den og udnytte den til Gavn for det store Formaal og finde de særlige Betingelser for en lukrativ Nyttiggørelse af de tilstedeværende Muligheder“. — Jeg skal dog hertil bemærke, at selvfølgelig er det Koncessionshaverne og dem, der træde i Koncessionshaverens Sted, der overfor Finansministeriet have Ansvaret for Koncessionens Gennemførelse, saaledes at Finansministeriet ikke direkte faar noget med disse Filialselskaber at gøre.

Ærede Medlemmer se altsaa, at Kon-